

CZAS WIELKANOCNY: REKOLEKCJI CD.

III PRZYKAZANIE KOŚCIELNE – CZ. II

PRZYNAJMNIEJ RAZ W ROKU W OKRESIE WIELKANOCNYM PRZYJĄĆ KOMUNIE ŚWIĘTĄ

Era Vaticanum II

Po II Soborze Watykańskim wskazuje się na bezpośredni związek między „uczestnictwem we Mszy św.” i „przyjmowaniem Ciała Pańskiego”. Oddzielanie tych dwóch rzeczywistości oznacza fałszowanie prawdy, którą ukazywał już Kościół pierwotny. Co więcej, w ostatnich latach pozwolono na przyjmowanie Ciała Chrystusa nawet dwukrotnie w ciągu dnia, o ile przynajmniej ten drugi raz będzie połączony z uczestnictwem w Eucharystii. Również osoby świeckie mogą w określonych sytuacjach przystąpić do Komunii św. pod dwiema postaciami (szczegółowo wskazuje te przypadki nowe Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego).

Komunia św. jest istotną i integralną częścią Eucharystycznej Ofiary Chrystusa oraz Kościoła. Spożywając Ciało Pańskie, wyznajemy wiarę w rzeczywistą obecność Chrystusa i w prawdę, że „*tu i teraz*” dokonują się misteria Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa (choć jest to ofiara bezkrwawa, jest jednak tą samą ofiarą, która dokonała się na Golgocie, a tu się uobecnia). Komunia św. jest znakiem jedności z Bogiem i braćmi, dlatego wymaga od nas najpierw postawy jedności i miłości wobec wszystkich. Daje ponadto siłę do trwania w jedności z bliźnimi i przygotowuje do jedności ze świętymi w niebie. Z nauki Ojców Kościoła czerpiemy pewność, że powoduje ona nasze stopniowe upodobnianie się do Mistrza („*spożywany pokarm materialny zostaje przetworzony w część naszego ciała, pokarm Eucharystyczny przemienia nas w Chrystusa*”). Komunia św. chroni przed grzechem, umacnia naszą miłość, a tym samym oczyszcza z grzechów powszednich i zachowuje od przyszłych grzechów śmiertelnych.

Kościół w swoich przykazaniach określa niezbędne „*minimum*” życia chrześcijańskiego. Oczekiwane „*maksimum*” oznacza zarówno dobre przygotowanie do Mszy św., pełne jej przeżycie powiązane z uczestnictwem w Komunii św., należyte dziękczynienie (sakramentalna obecność Zbawiciela trwa w nas, dopóki trwają postacie eucharystyczne), jak i odpowiednie „*owocowanie, czyli życie według nauki Chrystusa mocą Jego łaski*”. Dlaczego tak ważny jest „*czas wielkanocny*”? Ponieważ, wtedy Kościół wspomina najważniejsze wydarzenia zbawcze, które koncentrują się w Eucharystii. Na ten właśnie okres wyraźnie wskazują Kodeks Prawa Kanonicznego (Kan. 920).

Nauczanie ostatnich Papieży

Sakrament Eucharystii zajmuje naczelną miejsce w nauczaniu ostatnich papieży, zwłaszcza Św. Jana Pawła II, Benedykta XVI i obecnego papieża Franciszka. Nauczanie, listy, encykliki a także inne dokumenty o Eucharystii wydane przez Nich, bez przesady mogą być nazwane nieustająca katechezą o tej wielkiej i najświętszej tajemnicy naszej wiary. Wystarczy przypomnieć Tylko niektóre

z nich: List Apostolski Św. Jana Pawła II „*Mane nobiscum Domine*” oraz Adhortację Apostolską Benedykta XVI „*Sacramentum Caritatis*”.

Znaczenie Eucharystii ukazują nam też rozliczne Kongresy Eucharystyczne, których zadaniem jest ożywienie i pogłębienie religijności i duchowości eucharystycznej, ukazanie dróg powrotu do źródła życia i działalności Kościoła. I tak Ojciec Św. Jan Paweł II naucza: „*Gdy Kościół sprawuje Eucharystię, pamiątkę śmierci i zmartwychwstania swojego Pana, to centralne wydarzenie zbawienia staje się rzeczywiście obecne i «dokonuje się dzieło naszego Odkupienia». Ofiara ta ma do tego stopnia decydujące znaczenie dla zbawienia rodzaju ludzkiego, że Jezus złożył ją i wrócił do Ojca, dopiero wtedy, gdy zostawił nam środek umożliwiający uczestnictwo w niej, tak jakbyśmy byli w niej obecni. W ten sposób każdy wierny może w niej uczestniczyć i korzystać z jej niewyczerpanych owoców*”.

W Liście Apostolskim na otwarcie Roku Eucharystycznego 2004/5 zwracał On uwagę, że: „*Eucharystia jest ilustracją największej tajemnicy miłości, jaka odnawia się każdego dnia we Mszy św.: przez pośrednictwo kapłanów Chrystus ofiarowuje swe Ciało i swoją Krew za życie ludzkości. Ci, którzy posilają się u Jego Stołu, stają się żywymi narzędziami obecności Jego miłości, miłosierdzia i pokoju... Tylko ten, kto wierzy i kocha, może zrozumieć cokolwiek z tego niewypowiedzianego misterium, dzięki któremu Bóg staje się bliski naszej małości, naszym ułomnościom*”.

„*Eucharystia jest centrum życia Kościoła, w niej Kościół ofiaruje się Ojcu za nas, czyniąc nas uczestnikami swojej własnej Ofiary, daje się nam jako Chleb Życia dla naszego pielgrzymowania w świecie*”.

W liście jest m.in. mowa o przywróceniu niedzieli jej pierwotnego znaczenia, z niedzielną Eucharystią jako centrum tego dnia: „*Jest to powinność, której nie można pominąć. Należy ją traktować nie tylko jako wypełnienie przepisane obowiązkowo, ale jako niezbędny element prawdziwie świadomego i spójnego życia chrześcijańskiego*”.

Jan Paweł II zawierzył Rok Eucharystii Najświętszej Maryi Pannie - „*Kobiecie Eucharystycznej*”, pisząc: „*Niech Ona, która w Roku Różańcowym pomagała nam kontemplować Chrystusa swoim wejrzeniem i swoim sercem, w Roku Eucharystii pomaga wzrastać każdej wspólnocie w wierze i miłości do tajemnicy Ciała i Krwi Pańskiej*”. Cdn.

Post scriptum

Ostatnia Niedziela Wielkiego Postu /Palmowa/ zakończyła I. część naszych wielkopostnych rekolekcji poświęconych treści Pięciu Przykazań Kościelnych. Podczas 5 niedziel Wielkiego Postu zdołaliśmy omówić treść I. i II. przykazania Kościelnego. Ostatnie rozważanie wielkopostne rozpoczęło cykl katechez poświęconych Komunii św. które kontynuowane będą w kolejne Niedziele Wielkanocnego, które z natury swojej są najbardziej odpowiedni na rozważanie tego bogatego tematu. Mam nadzieję, że kolejne katechezy o Eucharystii pomogą nam głębiej przeżywać nasze relacje z Chrystusem Eucharystycznym.

Opole-Malina 09.04.2023. Ks. Alfred Michalik